

Expunere de motive

Art.38 din Constituție consacră un drept fundamental , care exprimă exigențele îmbinării libertății cetățeanului cu economia de piață și cu caracterul social al statului.

Obligația de a muncii poate fi considerată o obligație morală, dar exprimările constituționale evocă importanța vitală a muncii pentru orice societate organizată în stat.

Prin exprimarea "dreptul la muncă nu poate fi îngrădit", alin(1) pune în valoare conceptul științific de drept de muncă, precum și importanța acestui drept atât pentru om, cât și pentru societate. Acest drept fundamental nu poate fi îngrădit, pentru că, într-o viziune științifică , dreptul la muncă este dreptul ființei umane de a trăi, procurându-ți resursele necesare vieții prin munca sa. Dreptul la muncă este un drept inerent ființei umane, natural și imprescriptibil.

Pactul internațional relativ la drepturile economice, sociale și culturale, prin art.6, prevede că statele părți recunosc dreptul la muncă și că acesta cuprinde dreptul pe care-l are orice persoană de a obține posibilitatea de a-și procura cele necesare vieții sale printr-o muncă liber aleasă sau acceptată, sau statele părți vor lua măsurile corespunzătoare pentru asigurarea acestui drept. Potrivit Pactului, toate statele trebuie să ia măsuri în vederea asigurării îndeplinirii acestui drept - să cuprindă orientarea, formarea tehnică și profesională, elaborarea de programe, de politici și de tehnici potrivite să asigure o dezvoltare economică, socială și culturală și o întrebuințare a forței de muncă în condiții care garantează indivizilor exercițiul libertăților politice și economice fundamentale.

Inițiator,

Emil Grigore RĂDULESCU
deputat P.R.M. de Prahova